

[Frederik Lynge.]

og fåreavlens, der kan komme i betragtning ved indkøb. Jeg skal blot nævne en enkelt ting, nemlig de små sælhundeskind, der ved de to sidste auktioner, i fjor og i år, har givet meget betydelige beløb til staten, til Den kgl. grønlandske Handel og naturligvis også til grønlænderne selv — et produkt, der mindst af alle grønlandske produkter kræver videre behandling fra Handelens side, idet det købes færdigt fra grønlænderne selv og sælges, som det er, til Amerika.

Jeg ved godt, at man fra de grønlandske myndigheders side og fra visse grønlænderes side baserer hele Grønlands fremtid på fiskeriet, navnlig på torskefiskeriet, og deri er vi alle — sådan set da — enige i Grønland og hernede. Men til trods for store investeringer og — jeg havde nær sagt krampagtige — anstrengelser for at hjælpe fiskeriet i Grønland er resultatet af torskefiskeriet ikke forøget. Til trods for højere priser for fisken og andre foranstaltninger i denne henseende ser det ud, som om fiskeriet efter torsk stagnerer, ja, oven i købet går tilbage. Dette er i høj grad nedslående og deprimerende og imod alles forventning. Men ville det så ikke være rigtigt i tide at have sin opmærksomhed henvendt på en større udnyttelse af andre i Grønlands farvande stationære fiskearter, som f. eks. rejterne — hvoraf al produktion, som man ved, på forhånd er solgt — ved at opføre en rejteknogningsfabrik i nærheden af de bedste og største rejtefelter, der findes ved Grønlands kyster? Eller på en større udnyttelse af fiskeriet af hellefisk, havkat og rødfisk, disse fiskearter, som aldrig forlader Grønlands farvande, fordi de er dybhavsfisk? Samtidig må man naturligvis støtte og opbølge den oprindelige fangst af sæler og andre søpattedyr.

Endvidere har jeg bemærket mig tre udgiftsposter, der hedder „Systematisk geologisk undersøgelse i Grønland“, „Afdelingen for Grønlands geologiske undersøgelser“ og „Videnskabelige undersøgelser iøvrigt“; disse poster er søgt med tilsammen 342 000 kr. Jeg vil meget anbefale, at de ikke nedskæres, for det er nødvendigt, at man også fremover med uformindsket ihærdighed kan efterforske og undersøge Grønlands undergrund; det er jo ikke mindst herigennem, at Grønland kan få betydning for Danmark.

Jeg har ligeledes bemærket — som også det ærede medlem hr. Thor kil Kristensen nævnte i går — at bevillingen til aldersrentenydere bliver mindre end sidste år. Så kan Grønlands aldersrentenydere vel heller ikke komme i betragtning, når der gives statsstøtte til dette øjemed? Skal Grønlands landskasse vedblivende være ene om at udrede hjælpen, en utilstrækkelig hjælp eller understøttelse til de gamle i Grønland?

Til slut et par små bemærkninger ikke just i forbindelse med finanslovsforslaget. Jeg vil gerne henstille til det høje ting og regeringen, at man fortsætter med den igangværende uddannelse af den del af den grønlandske ungdom, som ikke er egnet til aktivt arbejde til forøgelse af den grønlandske produktion, dygtiggør den mest muligt og lader den deltage i opbygningsarbejdet, og ikke mindst i det private boligbyggeri for grønlænderne. Gør uddannelsen af vordende grønlandske kateketer, der får kirkelige funktioner, mere effektiv — og eftertragtet! Gør uddannelsen af grønlandsk ungdom ikke blot almen kundskabsberigende, men lad det også blive på kristeligt grundlag! Vær med til at udjævne den altfor store forskelsbehandling af befolkningen i Grønland! Vær med til at forebygge irritationsmomenter i Grønland, som kan skade det gode forhold mellem rigsdanskerne hernede og grønlænderne! Arbejd hellere henimod tanken: lige løn for lige arbejde! Vær med til at gøre nu igangværende arbejder og udviklingen i Grønland således, at flest muligt grønlandere deltager, og at ikke for mange sækker bagud og bliver stillet udenfor det hele! Det er da til syvende og sidst Grønland, det hele gælder — og hvorfor forcere udviklingen så meget? Far frem med lempe, giv grønlænderne mere ansvar, for det er som bekendt ansvar, der forpligter!

Gottschalk-Hansen: Selvom finanslovsdebatten efter grundlovsændringen har skiftet form, må det vel fortsat være således, at der i forbindelse med denne debat peges på forhold i vort land, som forudsættes dels at have almen, dels lokal interesse. I denne forbindelse vil jeg gerne omtale et problem, hvor en ændring er absolut påkrævet. Jeg tænker på den nuværende retskredsindde-